

RETEN PÅ FREDERIKSBERG DOM

afsagt den 7. februar 2020

Sag BS-50257/2019-FRB

Klager

(advokat Kaaveh Piroz)

mod

Region Hovedstaden

(advokat Henrik Perregaard)

Denne afgørelse er truffet af Dommer.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag vedrører spørgsmålet om lovligheden af en administrativt iværksat frihedsberøvelse.

Klager har fremsat påstand om:

- Principalt, at tvangstilbageholdelsen den 18. oktober 2019 kendes ulovlig.
- Subsidiært, at tvangstilbageholdelsen kendes ulovlig fra den 8. januar 2020.
- Mere subsidiært, at frihedsberøvelsen i hvert fald nu ophæves.
- Samtidig påstås patienten tilkendt en efter rettens skøn fastsat erstatning.

Region Hovedstaden nedlagde påstand om, at Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse stadfæstes.

Regionhovedstaden har endvidere nedlagt påstand om, at retten ikke kan tage stilling til tvangstilbageholdelsen i perioden efter Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse og frem, subsidiært at den fortsatte tvangstilbageholdelse efter Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse og frem godkendes.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Klager blev tvangsindlagt den 11. oktober 2019 på Psyki-atrisk Center København, Bispebjerg. Indlæggelsen skete på gule papirer, idet det vurderedes uforsvarligt ikke at indlægge hende, fordi udsigten til afgøren-de bedring af hendes tilstand ellers vil blive væsentligt forringet.

Klager blev den 18. oktober 2019 overflyttet til Psykia-trisk Center København, Frederiksberg, hvor hun blev tvangstilbageholdt.

Klager har den 18. oktober 2019 klaget over tvangstilba-geholdelsen.

Det Psykiatriske Patientklagenævn har behandlet sagen. Det fremgår af Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse af 31. oktober 2019, at: "...

Tvangstilbageholdelse

Det Psykiatriske Patientklagenævn godkender overlægens beslutning om at tvangstilbageholde dig på psykiatrisk afdeling Frederiksberg den 18. oktober 2019, og godken-der, at du fortsat er tvangstilbageholdt.

Afgørelsen er truffet af et enigt nævn.

Tvangsbehandling

Det Psykiatriske Patientklagenævn tilsidesætter overlægens beslutning af 21. oktober 2019 om, at du skal tvangsbehandles med tablet Abilify. Initial dosis: 10 mg dgl (fordelt på 1 doser). Af-hængig af effekt og bivirkninger kan dosis evt. øges til højst 30 mg dgl., og hvis det ikke er mu-ligt inj. Abilify 9,75 mg i.m. maksimalt 1 gang dagligt.

Afgørelsen er truffet af et flertal af nævnets medlemmer.

Begrundelse

Tvangstilbageholdelse

Nævnet har vurderet, at betingelserne for at tvangstilbageholde dig på psykiatrisk afdeling Fre-deriksberg den 18. oktober 2019 var opfyldt. Se psykiatrilovens §§ 5 og 10, der er vedlagt.

Nævnet har vurderet, at det ville have været uforsvarligt ikke at tvangstilbageholde dig med henblik på behandling, fordi du var sindssyg eller i en tilstand, der kan ligestilles med sindssy-ge, og fordi du ville kunne få det betydeligt og afgørende bedre ved behandling.

Nævnet har lagt vægt på, at lægen ifølge journalen af 18. oktober 2019 vurderede, at du på tidspunktet for tvangstilbageholdelsen var psykotisk eller i en tilstand som ganske måtte sidestilles hermed og at det ville være uforsvarligt ikke at frihedsberøve dig med henblik på behandling.

Det fremgår af journalen, at du mente, at du var blevet indlagt fordi du var fattig. Du mente at medicinalindustrien var korrump og at medicin ikke var godt for mennesker. Du mente at NASA var en trussel mod jordens og menneskenes frihed. For et år siden blev du gjort til en robot af NASA ved at der blev sendt strøm op igennem dine arme via en mobil, men du var nu ikke længere en robot. Du var latent vred og aggressiv, havde let øget psykomotorik og let øget stemningsleje. Derudover talepres som let kunne afbrydes.

Nævnet har vurderet, at tvangstilbageholdelsen ikke kan ophæves nu. Det betyder, at du ikke kan udskrives.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at lægen vurderede, at du ved revurderingen på 3. dagen (den 21. oktober 2019) var psykotisk og at det ville være uforsvarligt at ophæve frihedsberøvelsen.

Det fremgår af journalen, at du havde ét eneste ønske, som var at være helt alene ude i en skov på et bjerg eller lignende – ude i naturen. Du mente, at medicinalindustrien var korrump og at hospitalets medicin ikke var god for mennesker. Du angav at ville sagsøge NASA og Facebook, men at faderen ikke ville hjælpe dig. Du mente, at Facebook havde stjålet dine oplysninger og ville gøre verden til en ”mean rape planet”. Kontakten var læderet på begge planer og der var sparsom blikkontakt. Du var garderet, vredladen og anspændt. Du havde øget psykomotorisk tempo, var urolig på stolen under samtalen med lægen, var irriteret. Du drak vand konstant og rejste dig pludseligt 2 gange for at gå på toilettet.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at lægen vurderede, at du ved revurderingen på 10. dagen (den 28. oktober 2019) var psykotisk eller i en tilstand som ganske måtte sidestilles hermed og at det ville være uforsvarligt at ophæve frihedsberøvelsen.

Det fremgår af journalen, at din tilstand var meget svingende, hvor du skiftevis var i godt humør, hurtigkørende og højtrindende afløst af gråd. Du var springende i tanke og tale. Du fortalte, at du en dag, hvor du var i godt humør og med meget energi satte noget farvet tape henover bryster og underliv, hvor du havde skrevet ”kærlighed” og efterfølgende gik ud på gaden uden andet tøj på. Nævnet finder herefter, at du fortsat har brug for at være indlagt, så du kan få den behandling, som er nødvendig.

Nævnet har kontrolleret, at lægen har vurderet tvangstilbageholdelsen efter 3 og 10 dage, senest den 28. oktober 2019, og at overlægen på dagen for tvangstilbageholdelsen og på revurderings-dagene eller snarest herefter har taget stilling hertil. Se psykiatrilovens §§ 4a, 10, stk. 3 og 21, stk. 2, der er vedlagt.

Nævnet godkender på den baggrund overlægens beslutning om tvangstilbageholdelse.

...”

Det fremgår af lægeerklæring af 8. januar 2020, som er udfærdiget af overlæge Vidne, at:

”...

Der er foretaget revurdering af frihedsberøvelsen den 7.11. (dag 20), 17.11 (dag 30) og 13.12. Ved alle revurderinger er Klager fundet psykotisk med vrangforestillinger og formelle tankeforstyrrelser (en for andre privat og uindfølelig måde at udtrykke sig på). Klager fortæller, hun at hun for et år siden har oplevet at få stød. Hun mener nogen har afprøvet 5G netværket på hende. Hun har efterfølgende læst om 5G og mener det kan omdanne mennesker til robotter uden at andre opdager det. Selv ser hun ikke TV, og har ikke computer og iPhone. Anfører at det er fordi det ikke interesserer hende. Hun mener vi alle er overvåget. Hun er fortsat frihedsberøvet.

Der er set en bedring i tilstanden og vrangforestillingerne er ikke så fremtrædende. Klager har ingen forståelse for indlæggelsen og forløbet. Hun mener ikke hun har en psykisk lidelse.

...”

Det fremgår af tvangsprotokollen, at der er sket løbende efterprøvelse og revurdering inden for de i loven fastsatte frister.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af Klager og overlæge Vidne.

Klager har forklaret, at hun nu har 6 timers udgang om dagen og udgang med overnatning i weekenderne. Udgangstilladelserne er løbende blevet optrappet. Hun tager frivilligt den medicin, som hun bliver forslået af afdelingens personale. Hun har kontakt til OPUS, som er en del af distrikt-psykiatrien, og hun er villig til at lade sig følge af dem og følge deres vejledning og anbefaling, hvis hun kan blive udskrevet. Hun er enig i, at hun var psykotisk i den periode, hvor hun blev tvangsindlagt. Hun har en gang tidligere været i kontakt med psykiatrien, fordi hun for nogle år siden var presset og stresset i forbindelse med en rejse til Indien. Det førte til, at hun fik et sammenbrud og blev kørt på Risskov, hvor hun var indlagt i 4 dage. Der har ikke været en efterfølgende opfølgning på indlæggelsen.

Vedrørende de i journalen beskrevne vrangforestillinger forklarede Klager, at det er ulovligt at bruge en nation som eksperiment. Staten bruger nationen som eksperiment i forbindelse med 5G netværket. Strålingen fra netværket er for kraftig, og menneskekroppene kan ikke tåle det. Teo-

rien om påvirkningen på mennesker er bakket op af flere læger og videnskabsfolk. Lægerne på psykiatrisk afdeling misforstår hende, fordi hun er samfundskritisk. Hun har to børn. Hun havde en samtale med afdelingslægen cirka to uger før jul, hvor hun spurgte til tidshorizonten for udskrivelse. Hun fik besked på, at hvis hun ikke diskuterede for meget med lægerne, kunne hun godt blive udskrevet før jul. Hendes journal har intet at gøre med, hvem hun er som menneske. Der er mange fejl og usande oplysninger i journalen, og hun er utilfreds med indholdet.

Foreholdt advokat Piroz' processkrift af 20. januar 2020, forklarede Klager, at det er korrekt, at faren til hendes børn aldrig har sagt, at hun var maniodepressiv. Hun har ikke ret meget kontakt til sine forældre, og de har ikke belæg for at udtale sig om hendes psykiske habitus. Hun er skeptisk overfor Facebook, fordi de optager og overhører brugernes samtaler og stjæler data, som de sælger videre.

Adspurgt af advokat Perregaard og foreholdt bilag 1, side 14, journal, samtale den 22. oktober 2019, forklarede Klager, at hun ikke har udtalt som beskrevet.

Vedrørende journalens anførsler om Facebook, en kærlighedsplanet, FBI og CIA forklarede Klager, at hun slettede sin Facebookpro-fil, fordi hun ikke havde tillid til Facebook. Hun har ikke kørt en retssag mod Facebook, fordi hun ikke har råd. Hun er indstillet på behandlingen, som afdelingen tilbyder, og hun forstår godt, at det har været nødvendigt at udøve tvang i en periode, men hun mener, at det bør ophøre nu.

Overlæge Vidne har forklaret, at hun er overlæge på Psykiatrisk Center København med tilknytning til Rigshospitalet og periodisk til Frederiks-berg. Hun har kendskab til Klagers forløb. Hun har ingen bemærkninger til de lægelige oplysninger på sagen, og hun kan henholde sig til oplysningerne. Der har gennem hele forløbet været behov for opretholdelse af tvangstilbageholdelsen, og den aktuelle lægelige vurdering er, at Klager fortsat er psykotisk og har behov for behandling, og at hun ikke selv har forståelse for behandlingsbehovet, hvorfor der fortsat er behov for opretholdelse af tvangstilbageholdelsen. Klager har ikke sygdomsindsigt, og Klager har ikke været enig i det forløb, der har været under indlæggelsen. Der er konstateret en bedring i tilstanden, hvilket har ført til en forøgelse i udgangstilladelserne, men det vurderes på trods af dette fortsat, at der er behov for tvangstilbageholdelse. Der er sket en bedring i tilstanden, men bedringen er ikke tilstrækkelig til, at der kan ske ophævelse af tvangstilbageholdelsen. Lægerne har ved bedømmelsen af behovet for opretholdelse af tvangstilbageholdelsen også lagt vægt på relationen til Klagers familie og hendes to børn.

Klager har i forbindelse med børnenes besøg på afdelingen afvist at tage sig af dem, fordi hun mente, at børnene var kopier og ikke var hendes egne børn. Det gav anledning til bekymring blandt personalet. De har ud fra hendes tilstand vurderet, at der forsat er behov for tvangstilbageholdelse med henblik på fortsat behandling. Udskrivning forventes at kunne ske inden for de nærmeste uger.

Adspurgt af advokat Kaaveh Piroz forklarede overlæge Vidne, at det er hendes vurdering, at der ikke har været grundlag for at ophæve tvangstilbageholdelsen tidligere, og at Klager endnu ikke har opnået en så tilstrækkelig bedring i sin tilstand, at det er muligt at indgå en aftale med Klager om fortsat behandling ved distriktpspsykiatri-en. Det er ikke hendes vurdering, at der i forbindelse med notering i journalen og den løbende vurdering af Klager er begået fejl i fortolkningen af Klagers holdninger til samfundet og tvang-stanker. Klager har tilkendegivet overfor personalet, at hendes børn er kopier, som skal sælges, og det giver anledning til bekymring blandt personalet.

Klager har supplerende forklaret, at det som overlægen forklarer vedrørende hendes forhold til hendes børn ikke passer. Hun har ikke gjort eller sagt som beskrevet. Det har været vanskeligt at have børnene og deres far på besøg på afdelingen, fordi de var overvågede, mens de var på afdelingen. Nu fungerer det meget bedre, fordi hun kan mødes med dem udenfor afdelingen. Hun har et godt forhold til sine børn. Hun har oplevet, at hun beskrev et mareridt for en medpatient, og bagefter kom lægerne og ville tale med hende om det, selv om hun ikke selv havde fortalt om mareridtet til lægen. Måske er der på den måde kommet usandheder i hendes journal.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tvangstilbageholdelsen fra den 18. oktober 2019 til den 31. oktober 2019

Klager har forklaret, at hun var psykotisk på tidspunktet for tvangsindlæggelsen den 11. oktober 2019.

Det Psykiatriske Patientklagenævn traf afgørelse i sagen den 31. oktober 2019.

Efter de lægelige oplysninger, herunder overlægens forklaring og det i journalen oplyste om at Klager den 18. oktober 2019 vurderedes at være psykotisk, må det lægges til grund, at Klager ved tvangstilbageholdelsen var sindssyg eller befandt sig i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed.

Efter overlægens forklaring og de lægelige oplysninger, som fremgår af journalen, lægeerklæringen og tvangsprotokollen, må det endvidere lægges til grund, at Klager under tvangstilbageholdelsen i frem til den 31. oktober 2019 var sindssyg eller befandt sig i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at Klagers til-stand og behovet for opretholdelse af tvangstilbageholdelse løbende og i overensstemmelse med de i psykiatrilovens fastsatte frister er blevet revurderet og efterprøvet.

Det ville på dette grundlag have været uforsvarligt ikke at frihedsberøve Klager med henblik på behandling, fordi udsigten til helbredelse eller en betydelig afgørende bedring af tilstanden ellers ville blive væsentligt forringet.

Betingelserne for tvangstilbageholdelse og opretholdelse af tvangstilbageholdelsen var derfor opfyldt i perioden fra den 18. til den 31. oktober 2019, jf. psykiatrilovens § 10, jf. § 5, nr. 1.

Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse af 31. oktober 2019 stadfæstes.

Tvangstilbageholdelse efter den 31. oktober 2019

Det fremgår af psykiatrilovens § 35, at:

”Sygehusmyndigheden skal efter anmodning fra patienten eller patientrådgiveren indbringe klager over tvangsendlæggelse, tvangstilbageholdelse, tilbageførsel, tvangsbehandling, tvangsfiksering, anvendelse af fysisk magt, beskyttelsesfiksering, anvendelse af personlige alarm- og pejlesystemer og særlige dørlåse, personlig skærmning, der uafbrudt varer mere end 24 timer, aflåsning af døre i afdelingen samt oppegående tvangsfiksering og aflåsning af patientstue på Sikringsafdelingen under Retspsykiatrisk afdeling, Region Sjælland, for Det Psykiatriske Patientklagenævn ved Nævnenes Hus.”

Det fremgår af psykiatrilovens § 37, at:

”Det Psykiatriske Patientklagenævn ved Nævnenes Hus skal efter anmodning fra patienten eller patientrådgiveren indbringe sine afgørelser vedrørende tvangsendlæggelse, tvangstilbageholdelse, tilbageførsel, tvangsfiksering, beskyttelsesfiksering, oppegående tvangsfiksering på Sikringsafdelingen under Retspsykiatrisk afdeling, Region Sjælland og aflåsning af døre i afdelingen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a.

Stk. 2. Godkender Det Psykiatriske Patientklagenævn ved Nævnenes Hus, at patienten frihedsberøves, kan spørgsmålet om udskrivning først på ny begæres prøvet i Det Psykiatriske Patientklagenævn ved Nævnenes Hus, når der er forløbet 2 måneder efter nævnets afgørelse. Har spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed været indbragt for retten, jf. stk. 1, regnes den nævnte frist fra rettens afgørelse.”

Det fremgår af retsplejelovens § 468, at:

”Reglerne i dette kapitel finder, når andet ikke er bestemt ved lov, anvendelse ved frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed.”

Klagen over overlægens beslutning om fortsat tvangstilbageholdelse efter den 31. oktober 2019 har ikke været indbragt for Det Psykiatriske Patientklagenævn.

Da klager over tvangstilbageholdelse skal indbringes for Det Psykiatriske Patientklagenævn til behandling ved første instans, kan retten ikke tage stilling til Klagers påstand vedrørende tvangstilbageholdelsen efter den 31. oktober 2019, jf. psykiatrilovens § 35, og retsplejelovens § 468.

Der er under sagen ikke fremkommet oplysninger som medfører, at Klager er erstatningsberettiget, hvorfor påstanden om erstatning afvises.

THI KENDES FOR RET:

Tvangstilbageholdelsen af Klager den 18. oktober og den fortsatte tvangstilbageholdelse frem til den 31. oktober var lovlig.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

